

Ledelse at gøre, for det kan være, at det er umuligt for en enkelt Mand, for hvem Forretningen stadig vokser, i et saa stort Apparat som dette at følge saaledes med, at han kan se, at her kommer han til noget, der koster for meget i Forhold til det, der vindes derved. I hvert Fald ved jeg, at man ogsaa i andre Lande gaar noget i samme Retning, og at man der en Gang imellem foretager en lille Revolution for at komme til Bunds i Forholdene og faa ændret de Tilstande, der ligesom have vokset sig frem gennem Tiderne. Det er interessant at se, at man ogsaa i andre Lande har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Ganske paa samme Maade som vi i disse Dage forhandler man i Italien om Jernbanetaksterne og Midler til en bedre Forrentning af Jernbanevæsenet. Der er Stigningen i Udgifterne i Forhold til Stigningen i Indtægterne ganske vist ikke nær saa fortvivlet som her, men dog af en saadan Karakter, at man er paa det rene med, at det ikke gaar an at fortsætte paa samme Maade som hidtil.

Det er for øvrigt ikke alene paa disse Omraader, en Kommission vil komme til at undersøge og gøre Sammenligning med andre Lande, jeg antager, at Kommissionen ogsaa vil undersøge, hvorledes det kan gaa til, at Forholdet mellem Person- og Gods- trafik er et andet i Danmark end i næsten alle andre Lande. Her i Danmark giver Person- og Godstrafikken omtrent lige meget, men i Tyskland f. Eks. har Godstrafikken for et enkelt Aar, 1909, givet 826 Mill. Mark, medens Persontrafikken har givet 1,825 Mill. Mark. Det er en saa mægtig Forskel paa de to Omraader, at det, naar vi sammenligne det med vore Forhold, giver Anledning til at spørge, om vi ikke staa paa en ganske forkeret Fod her. I Østerrig, i Aaret 1910, er Tallet for de samme Ting 175 Mill. mod 504 Mill., i Belgien 90 Mill. imod 173 Mill., i Sverige 24 Mill. mod 45 Mill. Jeg nævner dette her, fordi jeg tror, at vi skulle regne i høj Grad med, hvorledes Landet ligger, som et Land, der er skilt ad ved Bælter og Sunde, og hvor Sejladsen spiller en mægtig Rolle. Der er ikke Tvivl om, at en stor Del af Godstrafikken gaar med Dampskibene, og naar vi saa forhøje Taksterne for Godsbefordring med Jernbanerne, med-

fører det ganske naturnødvendigt, at Skibene faa noget mere at bestille, Banerne noget mindre, og saa komme vi til et helt andet Resultat end tilsigtet med det fremsatte Forslag. For at man kan undersøge disse Forhold, er det ogsaa nødvendigt at have et fast Grundlag at gaa ud fra. Det er der ikke, naar vi inden Kommissionens Nedsættelse forandre Taksterne. Der er ikke andet for end at fastholde de nuværende Takster, saa længe Kommissionen arbejder og først, naar den har endt sit Arbejde, kunne vi forandre Taksterne i Overensstemmelse med det Resultat, Kommissionen er kommen til, og jeg henstiller da til Flertallet, naar det er enigt med os om, at der bør foretages en Undersøgelse for at faa at vide, hvorledes vore Jernbaner i det hele arbejde, at følge os i det, vi foreslaa, og som væsentlig gaar ud paa, at vi ønske en Kommission som den, jeg har nævnt, og som vi give en passende Tidsfrist til at sætte sig ind i Tingene og fremsætte Forslag, og at lade Taksterne være, som de ere nu, indtil denne Kommission er færdig. Naar vi have dens Materiale at arbejde med, staa vi paa en Grund, som er nogenlunde sikker. Saaledes staa vi ikke nu med det Materiale, vi have. Derfor henstiller jeg til den højtærede Trafikminister og det ærede Udvalg at følge os. Saa faa vi vor Jernbaneforvaltning i bedre Orden, og Befolkningen faar en Ordning, den bedre kan være tjent med end med Tilstandene nu eller med en vilkaarlig Forandring af Taksterne.

Wulff: Jeg har i Hovedsagen kunnet slutte mig til Flertallet, hvad dette Lovforslag angaar, og derfor er for mit Vedkommende det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) Ordfører, paa hvis Betragtninger jeg altsaa kan spare mig at komme ind. Jeg maa maaske kun sige, at naar der særlig f. Eks. af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) og af den sidste ærede Taler er blevet gjort gældende, at det ikke er sikkert, at man faar de Indtægter af Banerne, som ere projekterede ved Lovforslaget, skal jeg naturligvis indrømme, at det ikke er sikkert, men for mig staaer det, som jeg allerede udtalte ved Finanslovens første Behandling, da jeg var med at drøfte Statsbanernes